

DÉLMAGYARORSZÁG

Szombat, 1938. április 23.

Politikai napilap

XIV. évfolyam 89. sz.

Orvoshiány

A szegedi kórház igazgatója nemrégén pályázatot hirdetett két kiegészítő-orvosi állásra. A pályázati hirdetmény — amely az előirt legnagyobb nyilvánosságon felül még azt a nyilvánosságot is megkapta, hogy ki-függesztették az orvosegyetemeken is — közölte, hogy a két kiegészítő orvosi állást a belügyminiszter rendelete alapján szervezték, a belügyminiszternek pedig az volt a célja, hogy ezeknek az új állásoknak a megszervezésével lehetőséget nyújtson a fiatal, egészen kezdő orvosok elhelyezkedésére. De a pályázati hirdetmény azt is közölte, hogy a kinevezendő kiegészítő orvosok havi nyolcvan pengő fizetést, lakást, fűtést, világítást, egyszóval teljes ellátást kapnak.

A teljes ellátáson kívül havi nyolcvan pengő fizetés!

Nem is olyan régen, alig néhány évvel ezelőtt, milyen fantasztikus, szinte elérhetetlen álmoknak tűnhetett fel az álláshoz, elhelyezkedéshez nem jutó fiatal és kevésbé fiatal diplomások keserű képzeletében. Állás, amely egyszeribe megszünteti a legdurvább földi gondokat, a lakás gondját, a reggeli, az ebéd, a vacsora gondját, a fűtés és a világítás gondját és amely még nyolcvan pengőt is biztosít minden hónapban... Nyolcvan pengő eleven, szabad pénzt, amiből ruhára, cigarettára, mozira, színházra is telik okos, óvatos beosztás esetén, de talán néhány pengő még arra is jut belőle, hogy a fiatal orvos hébe-hóba megvásárolja az orvostudományi kutatások legújabb eredményeiről beszámoló könyveket, szaklapokat, szóval, hogy a maga tudományát ne legyen kénytelen befejezetteknek, lezártak tekinteni a doktori diplomával.

A szegedi kórház igazgatója által kiírt pályázat határideje a napokban járt le és mivel mindenki arra számított, hogy a kórházra valóságos pályázat-özön fog záporozni, a meglepetés erejével hatott a tény, hogy a két kiegészítő orvosi állásra összesen és együttvéve egyetlen egy orvos nyújtotta be a pályázatát.

A nyolcvan pengős havi fizetés és a teljes ellátás csak egyetlen fiatal orvost csábított arra, hogy megpályázza ezt a kezdő állást és ez az egy pályázó is már évek óta gyakornokoskodik a kórházban.

A szegedi kórház így a belügyminiszter által engedélyezett két kiegészítő orvosi állás közül csak az egyiket töltheti be, a másik — igénylő hiányában — betöltetlen marad.

Az első pillanatokban mindenki hitetlenkedve fogadta a pályázat eredményéről, illetve eredménytelenségéről beszámoló híreket, amelyek olyan éles ellentétben állnak a — köztudattal. De aztán hamar megtalálták a beavatottak a magyarázatot. Ez a magyarázat pedig egyszerű, világos és logikus: nincs állástalan fiatal orvos. Az új orvosgeneráció, amint kezébe kapja a frissen kiállított diplomát, azonnal elhelyezkedik. Közgazdasági nyelven szólva fokozódik az orvos-kereslet.

A tenger panasz és a tengernyi keserűség után jóleső érzéssel lehet szárnyára bocsájtani azt a megállapítást, amelynek helyessé-

gét kétségbevonhatatlan tények és tünetek bizonyítják.

Az országban tehát megszűnt az orvosfőlőség és ezzel együtt egyelőre most megszűnt az a probléma is, hogy mi lesz a fiatal, az új orvosgeneráció tagjaival.

Ennek pedig csak örülni lehet.

Örülni lehet tiszta szívvel, ha az ember és a társadalom az orvos szociális érdeke szempontjából vizsgálja a dolgot, ami tagadhatatlanul igen fontos, igen lényeges szempont.

De az öröm mellett megszületik az aggodalom is, ha a kérdést, a jelenséget egy másik, nem kevésbé fontos és lényeges szempontból nézzük, még pedig az egészségügy, a közegészségügy és a betegek szempontjából.

A magyar egyetemek és így természetesen az orvosképző egyetemek is immár közel két évtizede dolgoznak a numerus clausussal. A kultusz-kormány évről-évre megállapítja az egyetemekre fölvehető hallgatók legmagasabb létszámát és ez a létszám esztendőről-esztendőre kisebbre zsugorodott össze. Ez az egyik oka annak, hogy az egyetemek orvostermelése ma már éppen csak hogy fedezi a magyar orvos-szükségletet, esetleg már nem is fedezi minden ponton, minden vonatkozásban.

Mivel pedig az államhatalom szociális gondoskodása örvendetesen fejlődik, egy-

másután létesülnek a fontos és szükséges egészségügyi és közegészségügyi intézmények, amelyeknek egyre több jól képzett, fiatal orvosra van szükségük és mivel a kitarító kulturpropaganda eredményeképpen a lakosság orvosszükséglete is egyre jobban fokozódik, nem kell nagy bölcsesség annak a megjósolásához, hogy igen rövid idő alatt komoly orvoshiány köszönt be Magyarországra.

Ezért nem lehet fentartás nélkül örülni a szegedi orvospályázat ötven százalékos meddőségének, mert az orvoshiány jelent akkora bajt, veszedelmet, mint amekkorát az orvosfőlőség jelentett, ha ugyan nem nagyobb annál.

De nemcsak orvosi téren, hanem mérnöki téren is, sőt a középfokú oktatás terén is hasonló jelenségek észlelhetők. Igen sokszor megtörténik, hogy egy vállalat nem kap, vagy csak nagyon nehezen kap olyan szakembert, amilyenre szüksége van és megtörténik az is, hogy egy-egy tanári állásra kiírt pályázat ugyanolyan eredménnyel végződik, mint amilyenrel a szegedi kórház pályázata végződött.

Ezek már nem csak tünetek, hanem komoly tények, amelyekkel számolni kellene.

És önkéntelenül fölcsinre hozzák azt a kérdést, hogy nem érkezett-e el az ideje a — zártszám-rendszer fokozatos fölszámolásának?

Rómában megkezdődtek az olasz-francia tárgyalások érdemi megbeszélései

A Népszövetségi Tanács összeülése előtt aláírják az egyezményt — Szerdán fontos tárgyalások kezdődnek Londonban a francia-angol együttműködésről

Páris, április 22. A francia-olasz tárgyalások ügyében a külügyi hivatal eljuttatta Blondel római francia ügyvivőhöz a francia kormány utasítását.

A Petit Parisien úgy tudja, hogy az utasítások az egyezmény tervét tartalmazzák. Blondel utasítást kapott arra is, hogy lehetőség szerint egyszerűsítse le a tárgyalásokat és igyekezzen még a genfi ülészek előtt kielégítő eredményeket elérni.

Róma, április 22. Pénteken délután tartották a harmadik megbeszélést gróf Ciano olasz külügyminiszter és Blondel francia ügyvivő között. Diplomáciai körökből származó értesülés szerint a megbeszélésen a francia külügyminisztérium külön futárával érkezett utasítások alapján

megkezdtek az érdembeni megbeszélést,

amelyet csak gróf Ciano külügyminiszter albániai útja szakít meg rövid időre. Olasz részről továbbra is tartózkodó magatartást tanúsítanak. Az olasz sajtó csak a francia lapok meg-

jegyzéseit közli.

A péntek délutáni tanácskozás folytatása volt a szombati és keddi összejövetelnek és az érdemi megbeszélések kezdetét jelentette a francia-olasz viszony normalizálása céljából.

Blondel most már birtokában volt a francia külügyminisztérium részletes utasításának. Általában véve azt hiszik, hogy a megbeszélések még a népszövetségi tanács május 9-i egybeülése előtt sikerre vezethetnek és lehetővé teszik a francia-olasz egyezmény megkötését.

Hoare Balisha Rómában

Róma, április 22. Hoare Balisha brit hadügyminiszter repülőgépen Maltából jövet a római repülőtérre érkezett, ahol Pariani tábornok, hadügyi államtitkár fogadta és üdvözölte. Mussolini szombaton délután 4 óra-kor fogadja az angol miniszter látogatását.

Daladier és Bonnet szerdán indul Londonba

Páris, április 22. Daladier miniszterelnök és Bonnet külügyminiszter szerda délután